

ennege siwu pikka sulle omma musta. Et se must, se ka Saksamaal ennege surin mõtšun ellap, meije teedwast weel ei olle meije kottusehe tulnu, sis kõneleme ennege walgest. Tasamma om kurrest weidi wähhemb, siski saisten jallust pälaeni, ni kui ka lennaden notki otsast hanna ehk warbe otsani pool. neljat jalga pik, nink waljasirutedu siwu laižus üttest otsast tõiste terwe sülli. Nof, pea 7 tolli pik, om illus werrew, nink pikka jalla omma nisamma werrewa; ja ka kiik nahk putsajide al om werrew, ent rosililli karwane. Emmane om seddasamma karwa kui effane, ent weidi wähhemb. Selle linno ots om kummitu: se tähhendap tarkust, ni kui ka temma silmist tarkust om nätta. Temma lendamine om õtsekui ojomine tulen ja illus nätta, kikeennambaste kui ta pessa päält ärralendap ja taggasi tullen henda jälle selle päle lassap, nink kui ta lusti pärrast, olgo ka fange tuul, omme poigega suren jörin lendap. Reisi päält lähhâp temma ni kõrge et pilwe temma alla jäwa. Kui ta ei kõnni, saispap temma kurre wiisil ürte jalla päält nink nâis raske mõttega ollewat. Temma kõnnip pikkamisi nink õtsekui mõrtin ja uhkeste, nink kiik temma wiis ja kombe om waiklik, tassane nink süntsa. Ta ei rõmustele, ei tantši, ei mängi mitte tõistega ni kui kurre, enge temma näggo nink saistus om ennambaste kurblik ehk tõtteline. Siski koddosinnun oppip temma rõdmsa lastega õige rõmus ollema ja mängip neidega õtsekui temma ka innemiselats olles, mist meije pärrast weel ennamb same kõnnelema. Temma toidus omma ma päält konno, siisalikõ nink mõnne siwo, ent ka lassitse, mütti, hire, ritsike, liwikese ja mu wagla. Lulle päält korjap ta mehhiisid, kimmalasi ja muid kârblasi: ta ei põlle ka linno- ja zirgo-poige. Omme pikka jalguga läâp temma ka wette nink saap kallakesi, weikesi angerjid nink wähke, ketti temma jalgu karw

liggi pettap, nink mu'd wäikesi wee-ella id. Siski omma konna ja ritsike temma kikeennamb sõõk; ent paddafonne põllep temma, ja õtsekui wiikka pärrast, et nemma tedda konna näoga omma petnu, zuskap ta neid nokkiga kolus. Omma toidusega ei te ta sis innemisile mitte kahjo, muido kui, et, kun tonifurgi paljo om, nink neile konne ja ritsikid küllalt ei sa, ehk kun mehhiisid rohkeste ehk kalla-tife peetas ja mõtšlinda essi hoijetas, neid saäl ni wäga ei armatseta. —

Sest et nemma ommal ess-maal talwe ajal toidust ei wõi sada, sis lãwa na süggisel karwete ärra lãmmale Ahwrika male, kun talwe ei olle, ent kun nemma suuwel ei wõi olla, sest et saäl meije kess-suwwe ajal, kui saäl jo poimo-aig om, sure lãmma pärrast kiik ärrakuijup, nink mes wäljan ellap ni ärrakaup, kui meije man talwel külma pärrast sünnip. Sellepärast tulleswa nemma kewwajal taggasi nink neide taggastitullemine om eddimãne assi, nink pärrast nemma innemisile ni armsa omma. Ni kui meije kikeennambaste armsat pãsokest kui suuwe tojat terwitame, ni om Saksamaal figin mõisin ja küllin rahwal kikeennambaste hãmeel, kui pärran talwe tonifurg taggastitullep. Temma palmitsep omma lagja pessa haust, (egga aasta kõrgembas, ni et selle weer aigapitte ennamb kui 4 jalga forges saap,) — kül ka sure puije otsan, kelle ladwa omma mahamurtu, nink ka kõrge pãkiriwe nink wanna mure pääl, ent kikeennambaste ollekattuste harja otsan harri-puije küllen. Tedda siina melitada, pantas tãlle pessa allutses sure ma-wankre ehk ka tõlla rattas, kelle rum om mahaldigatu, siina paika. Temma tullep egga aasta omma wanna paika taggasi, olgo ka kül pessa tormist ehk muida ärralaotedu. Mõnnikõrd kui pessa wanna perremees ärra om kolu nink mullutse suuwe poijest ennamb kui üts, ehk pãlegi mõnni wd.